

בית משפט לענייני משפחה בטבריה

בפני כבוד השופטת ורד ריקנטי-רוסהר

התובעת:

XXXX

ע"י עו"ד דורית ענבר סברדליק

נגד

הנתבע:

XXXX

פסק דין

בפניי תביעה שהגישה התובעת כנגד הנתבע, שהוא בן זוגה לשעבר על פי חוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע").

א. רקע, טענות הצדדים והשתלשלות ההליך

1. התובעת והנתבע הינם בני זוג לשעבר המשתייכים לזרם הדתי לאומי. הצדדים נישאו בשנת XXXX התגרשו בשנת XXXX ולהם 3 ילדים משותפים. התובעת הינה XXX בXXXX. התביעה הוגשה על ידי התובעת בטענה שהנתבע הפיץ נגדה פרסומים שונים הנוגעים להליך הגירושין ביניהם אשר עולים כדי לשון הרע מאחר ומיוחסים לה מעשים מבזים. לדברי התובעת, הנתבע לא חדל עם הפרסומים על אף הפצרותיה בו ומכאן הגשת התביעה נגדו.
2. לטענת התובעת, הנתבע מנסה, מתוך מטרה להזיק לה, לגרור את אנשי הקהילה בה התגוררו הצדדים לתוך נבכי הסכסוך שביניהם, לפגוע בפרנסתה כXXXX בשוב קטן יחסית, בו קיימים אך ורק XXXXX שבאחד מהם מועסקת התובעת. מדובר בהודעות שנשלחו על ידי הנתבע בקבוצות "ווטסאפ" שונות, הודעות שנשלחו לאמה של התובעת ופרסומים ברשת החברתית "פייסבוק".
3. לטענת התובעת, אין ולא יכול להיות ספק כי הפרסומים של הנתבע, בין היתר, ביטויים כמו "אם מנכרת", "אלימות של XXXX", "גניבה" – הם ביטויים המהווים לשון הרע על הרף הגבוה, אשר פוגעים בתובעת, בין היתר, לאור עיסוקה כאשת חינוך.

התובעת הוסיפה וטענה שהמסכת העובדתית שתוארה על ידה בכתב התביעה מקימה עילת תביעה גם מתחום הנזיקין כגון עוולת הנגישה, עוולת הרשלנות ועוולת הפרת חובה חקוקה.

4. בנסיבות האמורות טענה התובעת שבהתאם לחוק איסור לשון הרע והוראות הדין מתחום הנזיקין, היא זכאית לפיצוי בגין לשון הרע ואף עבור נזק לא ממוני בגין הפגיעה בשמה הטוב ועוגמת הנפש, זאת גם ללא הוכחת נזק והיא עתרה לקבלת סעד כספי בסך של 300,000 ₪.

5. כתב ההגנה הוגש על ידי הנתבע ערוך בכתב ידו - כשהוא אינו מיוצג. יצוין שהנתבע נדרש לפעול להגשת כתב הגנה מודפס וממוספר לסעיפים הנתמך בתצהיר ערוך כדן, אולם הוא לא עשה כן (ר' החלטה מיום 7.5.20). לגוף העניין, בכתב ההגנה התייחס הנתבע לטענות של התובעת ולמעשה הודה בפרסום ההודעות הנזכרות בתביעה, אלא שלדבריו הוא לא רואה באותן הודעות משהו כ"כ פוגעני אלא רואה בכך קריאה לעזרה מצד האנשים הסובבים אותו. לדברי הנתבע, אם היה בכוונתו לפגוע בתובעת או בשמה הטוב הוא היה מפרסם דברים אחרים שהוא יודע, אך כמובן שלא יעשה זאת. לדברי הנתבע מדובר בתביעה שהוגשה על רקע נקמנות, כמו גם תלונות השווא שהוגשו נגדו במשטרה, כל זאת לצורך סחיטת כספים.

6. ביום 24.5.20 התקיים לפני דיון קדם משפט במעמד הצדדים ובאת כוח התובעת. בדיון פורטו הודאות הנתבע בעניין משלוח ההודעות מושא כתב התביעה על ידו. כן פורטו על ידו הפורמטים והנמענים אליהם נשלחו ההודעות, הכל כפי שאבאר בהמשך פסק דיני. בתום הדיון נקבע ההליך לשמיעת ראיות והוריתי לצדדים להקדים ולהגיש תצהירי עדות ראשית מטעמם. בעקבות החלטתי התובעת הגישה תצהירי עדות ראשית, האחד מטעמה וכן תצהירים של עוד 4 עדים, ביניהם אמה. תצהירי עדות ראשית מטעם הנתבע לא הוגשו.

7. ביום 18.11.20 התקיימה ישיבה לשמיעת ראיות בתיק. בישיבה הוגש תצהירה של אמה של התובעת - הגב' XXXX כראיה בתיק (ר' מוצג ת/1), אולם הנתבע בחר לוותר על זכותו לחקור את העדה הנ"ל בחקירה נגדית, בהעלותו טענות שונות בעניין המצאת תצהירי התובעת לידי, טענות שנדחו על ידי בשים לב להמצאה שהוכחה לפני. הדברים חזרו על עצמם גם ביחס לעדותה של התובעת עצמה, אשר תצהירה הוגש כראיה (ר' מוצג ת/2), כאשר הנתבע הודיע שאין בכוונתו לחקור את התובעת. בתום הדיון ובהסכמת הנתבע, נקבע מועד נוסף לשמיעת עדי התובעת אשר לא עלה בידיהם להתייצב לדיון שהתקיים ביום 18.11.20 ותוך מתן שהות נוספת לנתבע לפעול להשגת ייצוג משפטי בהליך.

8. הדיון הבא התקיים ביום 23.12.20 והוברר בו שלא התייצבו עדים נוספים מטעם התובעת. התובעת גם לא עמדה על העדתם וזימונם לישיבה נוספת, לדבריה מאחר וממילא הנתבע לא חקר את העדים בישיבה הקודמת - ועתרה למתן צו להגשת סיכומים. בדיון זה שב והעלה הנתבע טענות לעניין היעדר ייצוגו בהליך.

בהחלטה מאותו יום דחיתי טענותיהם ההדדיות של הצדדים. ביחס לעדי התובעת שלא התייצבו לחקירתם קבעתי, בין היתר, שתצהיריהם לא ישמשו כראיה - ואילו ביחס לטענות הנתבע ציינתי שנתנה לו שהות לקבל ייצוג ולהגיש כל בקשה בעניין זה מה שלא נעשה, וניתן צו להגשת סיכומים בכתב.

9. התובעת הגישה סיכומים בכתב ולעומתה הנתבע לא הגיש סיכומים כלל, למרות השהות שניתנה לו - ומכאן הכרעתי בהליך.

ב. הביטויים מושא כתב התביעה

10. התביעה שלפני עוסקת במספר הודעות, אשר מפאת חשיבותן הן יובאו להלן כלשונן.
11. ביום XXXXX פרסם הנתבע הודעה ברשת החברתית "פייסבוק" בקבוצה המכונה "XXXXXX", קבוצה שבה לדברי הנתבע עצמו חברים 700 איש והוא אישר את פרסומה על ידו (ר' **דברי הנתבע בעמ' 2 לפרוטוקול מיום 24.5.21 ש' 15**). בהודעה זו נרשם התוכן הבא:

**"את התמונה הזו צילם הבן שלי לפני שנתיים
זה אחרי מעצר של יומיים (תלונת שווא על איומים)
והרחקה של 20 יום. גם לדבר עם ילדי לא נתנו לי וכך
הגבתי שפגשתי את בתי הקטנה אחרי כח הרבה זמן
ניסתי הכל מאז לחזור לחיי ילדי
שיתפתי פעולה עם גורמי החוק והרווחה (למרות
שהוצאתי מהבית, האוטו נשאר אצלה וגם פוטרתי
מהעבודה אחרי עוד שני מעצרים)
מה שווים חיים של גבר ?
מי בכלל מקשיב לנו ?
יש לנו ייצוג הולם בכנסת ?
יש ערך לחיים שלנו חוץ משירות צבאי ומילואים ?
חוץ מלשלם מיסים?"**

(להלן: **"ההודעה הראשונה"**).

12. ביום XXXXX פרסם הנתבע הודעה נוספת ב"קיר" דף הפייסבוק שלו, ביחס אליה אישר הנתבע שפרסם את ההודעה, כך שזו ניתנת היתה לצפייה על ידי כל חבריו בפייסבוק, מספר חברים אשר להערכתו מסתכם בכ- 200 חברים (ר' **דברי הנתבע בעמ' 2 לפרוטוקול מיום 24.5.20 שורות 26-28**). הודעה זו כללה את התוכן הבא:

"הילדים שלי מעדיפים כפיג'מה חולצות שלי..."

זה בעיני ניצחון קטן
על ניכור הורי קשה (שXXXX גרושתי עושה יום יום
בשיטות שהן מרושעות וציניות ושחברותיה ומשפחתה
מגבים, תומכים וגם מאמינים שזה הדבר הבריא
לילדיי)
על עוד גורמים שמטיפים לי על הורות חדשה שבה
האב נוכח "כמו איש קבע"(WTF)???

תודה אימא
לא יכולתי לבקש יותר מהמחווה היפה הזו"

(להלן : "ההודעה השנייה").

13. במועד שלא צוין נשלחה הודעה נוספת על ידי הנתבע בקבוצת "ווטסאפ" משפחתית
הכוללת את כל בני הדודים של התובעת. הנתבע אישר כי הוא שלח את ההודעה בקבוצה זו
(ר' בעמ' 2 לפרוטוקול מיום 24.5.20 שורות 34-35), כאשר ההודעה כללה את התוכן הבא :

"חחחחח
מעניין
אנשים קטנים
האמת שלי תצא לאור
על האלימות של XXXXX כלפי וכלפי הילדים
על הגניבות שהשתקנו
על הכספים שלקחה מאימא שלי חודש לפני
שהיא נסטרה (טעות במקור – ו.ר.ר.)
וגם התואר שעשתה בגניבה יחד איתי ועם עוד אנשים
אפשר לחסום לברוך אבל האמת תצוף
ישבתי במעצר בגלל אנשים מגעילים שהקנאה
הרקיבה להם את העצמות אבל אני ככ שליו
ושמח שאלוקים רואה את הצער שנגרם לי
XXXX לא מגיע אפילו לעימות בבית משפט וזה
לא כי היא פוחדת עובדה שהיא קוראת לי שהיא
צריכה משהו בבית
המשפחה היפה שידועת לבכות
באזכרות....הרסתם שלוש נשמות קטנות
הרעלתם באר מים חיים
אין מנוס מהאמת
היא תצא לאור"

(להלן: "ההודעה השלישית").

14. הודעה שנשלחה על ידי הנתבע ביום XXXXX קבוצת "ווטסאפ" אשר לטענת התובעת כוללת

25 אנשים ועוד 3 אנשי צוות שעובדים עימה, ובה נרשם התוכן הבא:

"שבוע טוב

לא יכולתי יותר במסיבה... התפוצצתי אני אב

שכול לילדים חיים. לא בחרתי לעזוב את הבית

שבניתי וקניתי מטוב כספי

אלא סולקתי עי צווים ותלונות שווא. הכאב הזה

גדול ממני והוא מוקרן על ילדיי

אני רק רוצה להיות חלק מהילדות שלהם כמו

שהייתי

אני שנתיים בקושי רואה אותם בגלל רוע

והאטימות של XXX שמתשתפת (הטעות במקור – ו.ר.ר.) פעולה

גורמי הרווחה שגם הם מרוצים מכך שאני לא

אבא פעיל, שוב בכפיה ולא מרצון

סליחה שאני לא מצליח לקשור יותר את

האמוציות שלי ושהן ככה מתפוצצות...

תחשבי אם זה היה קורה לבן שלך, לאחיד,

לאבדך??

למה זה מגיע לי

למה אני לא יכול לקום בבוקר עם ילדיי?

באיזו מציאות עקומה אבא נמצא עם ילדיו 3

שעות פעם אחת בשבוע??

וכל זה למה?

גם אם בגדתי או הרבצתי...(ולא היה)

זה העונש לי?

לא לראות את הילדים שלי??

למה

ויתרתי על בית שקניתי רק בעזרת ההורים

שלי

רכשתי לבד 5 רכבים...שילמתי לה תואר

תמכתי מעבר לכוחותיי

איפה הצדק

איפה האמת

אפחד לא רואה שהמטרה כאן היא להרחיק

אותי XXXXX??

כולכם מכירים אותי
אבל לצערי לא מכירים את XXXX
שבוע טוב"

(להלן: "ההודעה הרביעית").

15. הנתבע פרסם בקבוצת "ווטסאפ" המכונה "XXXXXX" הכוללת לטענת התובעת כ- 50 הורים הנמנים על מערכת XXXXXX, הודעה במועד שלא צויין - ובה נרשם:

"אני לא גר XXXXX
אשמח למשהו מתומצת
כי אני במצב שניכו הורי שה ובקושי חווה א,ילדיי
לכן אני רוצה להיות חלק מהקבוצה שתשפיע על
חיי ילדיי גם
חשבתי שיש מקום שבו אוכל לחזור להיות חלק
מחיי ילדיי
אני מחפש כל פלטפורמה
אפשרית אבל XXXX בשימוש ציני במערכת
מדירה אותי מהילדים שלי והסביבה שלהם
תודה
שבת שלום"

(להלן: "ההודעה החמישית").

16. כן טענה התובעת שהנתבע שלח לאמה תמונות אינטימיות שלה לצד הכיתוב "הצדיקה שלך!!! ויש עוד...רק אליך שלחתי".

(להלן: "התמונות").

לטענת התובעת קיימים גם סרטונים שמעלה הנתבע בהם הוא משמיץ אותה.

ג. המסגרת הנורמטיבית

17. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע קובע בזו הלשון:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול -

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או
ללעג מצדם;

- (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
- (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;
- (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;"

סעיף 2 לחוק קובע מהו "פרסום":

- "(א) פרסום, לענין לשון הרע - בין בעל פה ובין בכתב או בדפוס, לרבות ציור, דמות, תנועה, צליל וכל אמצעי אחר.
- (ב) רואים כפרסום לשון הרע, בלי למעט מדרכי פרסום אחרות:
- (1) אם היתה מיועדת לאדם זולת הנפגע והגיעה לאותו אדם או לאדם אחר זולת הנפגע;
- (2) אם היתה בכתב והכתב עשוי היה, לפי הנסיבות להגיע לאדם זולת הנפגע."

18. על מנת לקבוע האם מדובר בביטוי המהווה פרסום לשון הרע, יש לבחון את הביטוי על פי אמות מידה אובייקטיביות. יש לבדוק מהי המשמעות, לדעת השופט היושב בדיון, שקורא סביר היה מייחס לאותן מילים. באור זאת קובעת הפסיקה שאין חשיבות לכוונת המפרסם או לאופן בו הובן הפרסום על ידי הנפגע (ע"א 740/86 תומרקין נ' העצני, פ"ד מג (2) 333).

19. בע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי (4.8.08) נפסק בזה הלשון:

"אמירות מהוות לשון הרע כאשר קיימת אפשרות אובייקטיבית כי פרסומן עלול להביא להשפלתו של אדם, או לעשותו מטרה לשנאה, בז או לעג מצד הבריות. משמעות האמירות נלמדת מתוכן, והן מתפרשות על פי מובנן הרגיל והטבעי בהתאם לאמות מידה אובייקטיביות. אמת המידה לבחינת האמירה כלשון הרע אינה תלויה בכוונת המפרסם, או באופן בו הובן הפרסום על ידי הנפגע (ע"א 1104/00 דוד אפל נ' איילה חסון, פד"י נו(2) 607 (2002) (להלן: ענין אפל), פסקה 2). על פי המבחן האובייקטיבי, נבחנת ההשפעה שיש לאמירות על ההערכה לה זוכה האדם בעיני הציבור..."

20. בע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ, פ"ד נח(3) 558 נקבע שניתוח ביטוי בעוולת לשון הרע נעשה ב- 4 שלבים: בשלב הראשון יש לשלוף מתוך הביטוי את המשמעות העולה ממנו לפי אמת המידה המקובלת על האדם הסביר; בשלב השני יש לברר האם מדובר בביטוי אשר החוק מטיל חבות בגינו, בהתאם לסעיפים 1 ו-2 לחוק איסור לשון הרע; בשלב השלישי יש לבחון האם עומדת למפרסם אחת ההגנות המנויות בסעיפים 13-15 לחוק; השלב הרביעי הוא שלב הפיצויים.

ד. דיון והכרעה

21. לאחר עיון בכתבי הטענות, בתצהירי התובעת, בפרוטוקולים וסיכומי התובעת, הגעתי לכלל מסקנה שדין התביעה להתקבל אם כי לא במלוא סכומה, ואסביר.
22. עיון בכתב התביעה מעלה שזו מבוססת על 5 הודעות ותמונות שנשלחו לאמה של התובעת וכולן צורפו כנספחים לתצהיריהם (מוציגים ת/1 ו- ת/2). למרות הטענה שהתובעת אוחזת גם בסרטונים שמעלה הנתבע ובהם השמיץ אותה, הרי שכאלו לא הוצגו לפני (ר' סעיף 14 סיפא לכתב התביעה).
23. על יסוד תצהיר התובעת ותצהירה של אמה אני קובעת שהוכח לפני שכל ההודעות מושא כתב התביעה נשלחו ונערכו על ידי הנתבע וכי ההודעות הנ"ל נשלחו בתפוצה ובאמצעים משתנים כמפורט לעיל (פייסבוק, ווטסאפ). כן הוכח לפני בראיות הנ"ל שההודעות מושא התביעה גם התקבלו בידי נמענים שונים, מלבד התובעת - ובכך התקיים יסוד "הפרסום" הנדרש בעילת התביעה לפי חוק איסור לשון הרע.
- כאמור לעיל, הנתבע בחר שלא להגיש תצהיר מטעמו ולא להביא כל ראיה מטעמו. כן נמנע הנתבע מלחקור את התובעת ואמה, כך שגרסתן לא נסתרה ואני מקבלת אותה. לכך יש להוסיף שביחס לחלק מההודעות הנתבע אף אישר לפני מפורשות בדבריו בדיון מיום 24.5.20 כי ההודעות מושא התביעה נשלחו על ידו והוא אף התייחס לאמצעי הפרסום, זהות הנמענים ומספרם (ר' דברי הנתבע בדיון מיום 24.5.20).
24. הסוגיה הטעונה הכרעה נוגעת אפוא לשאלה האם יש בתוכן ההודעות והתמונות משום "לשון הרע", שכן לטענת הנתבע, אין בהודעות תוכן פוגעני שפוגע בשמה הטוב של התובעת. לשיטתו, התובעת כלל לא נפגעה מפרסום ההודעות האלה, היא לא פוטרה ממקום עבודתה ולא נגרם לה שום נזק. הנתבע הוסיף שבעת פרסום ההודעות הוא פעל מתוך אמוציות חזקות של אב שהורחק מילדיו, מתוך כוונה שההודעות והפרסומים יביאו למודעות אצל אנשים רבים, לרבות אבות גרושים שנמצאים במצב דומה לשלו. לדבריו אין לו כל כוונה להילחם בתובעת והפרסום נועד כדי לשקף את הסיפור האישי שלו ולהעלות את הנושא למודעות.
25. בעת הכרעה בתביעות לפי חוק איסור לשון הרע המבחן אשר צריך לעמוד לנגד בית המשפט הוא מהי המשמעות האובייקטיבית שניתנת לאותם פרסומים בעיני האדם הסביר. בחינת חמשת ההודעות מושא התביעה, באמות מידה אובייקטיביות, הביאה אותי למסקנה כי אכן מדובר בפרסום לשון הרע. המדובר בדברים המציגים את התובעת באור שלילי, מטילים דופי במוסריותה והכל על רקע פרידתם של הצדדים והיחסים ביניהם.
26. כך בהודעה השנייה, הודעה בה הנתבע נוקב בשמה של התובעת ומייחס לה "ניכור הורי קשה", אמרה המטילה דופי של ממש בהורותה ובאימהותה, אמרה שגם מקבלת משמעות

חריפה יותר על רקע היות התובעת אשת חינוך XXXX והיא עלולה לפגוע בתובעת במקום עבודתה ובתחום עיסוקה.

בהודעה השלישית, אשר גם בה נוקב הנתבע בשמה של התובעת, מייחס הנתבע לתובעת מעשי "אלימות" ו"גניבה", היינו עבירות פליליות, העלולות לפגוע פגיעה של ממש בשמה הטוב והן מבזות ומכפישות אותה.

בהודעה הרביעית, אשר על פי גרסת התובעת היא נשלחה בין היתר לאנשי צוות העובדים עימה, מייחס הנתבע לתובעת הגשת "תלונות שווא", טוען ל"אטימות" ו"רוע" מצידה של התובעת ומתריע בפני ציבור הנמענים שהם אינם מכירים את התובעת, כפי שהיא באמת. בהודעה החמישית, מייחס הנתבע לתובעת "הזרתו" מחיי הילדים כחלק מהתנהגותה המנכרת.

27. שוכנעתי אפוא שהמעשים והתכונות המיוחסות לתובעת עלולים לפגוע בשמה הטוב של התובעת, לגרום לביזויה והשפלתה והשמתה כמטרה לשנאה בעיני ציבור הנמענים של ההודעות, ציבור הכולל משפחה, חברים, שכנים, מכרים וקולגות. תוכן ההודעות גם עלול להביא לפגיעה בפרנסתה ובמעמדה של התובעת XXXXX. כאמור, לשם קיומה של עילת תביעה על פי חוק איסור לשון הרע, די בכך שהפרסום עלול לגרום לתוצאות האמורות של ביזוי התובעת והעובדה שהנתבע, על פי טענתו, לא התכוון לפגוע בתובעת, אין בה אפוא כדי להעלות או להוריד לעניין הקביעה שמדובר ב"לשון הרע".

אך יתר על כן, התובעת אף העידה שבעקבות משלוח ההודעות מושא התביעה, היא נאלצה להתמודד מול הורים לגבי תוכן הפרסומים והיא אף זומנה לשיחה עם המפקחת שלה במקום עבודתה, כך שהפגיעה בה לא נותרה ערטילאית ונוצק לה תוכן ממשי בעקבות הפרסום לנמענים.

28. באשר לתמונות שנשלחו לאמה של התובעת, לא מצאתי שיש בתמונה העליונה שהוצגה לפני כדי לבזות את התובעת בצורה כלשהי וזאת בשונה מהתמונה התחתונה אשר פרסומה ושליחתה לאמה של התובעת נועדה להשפיל את התובעת ולבזות אותה בעיני אמה. לעומת זאת ספק בעיני האם ניתן לקבל עמדת התובעת ביחס לתוכן ההודעה הראשונה, שכן בהודעה הראשונה הנתבע לא נוקב בשמה של התובעת ולא ברורה מיהות הקבוצה בה בוצע הפרסום ומידת היכרותם את הצדדים או מי מהם, כך שניתן היה לזהות שהפרסום מתייחס לתובעת.

29. למעלה מהדרוש אציין שהנתבע לא טען וממילא לא הוכיח שעומדת לו הגנה כלשהי מכוח החוק, כך שנוכח כל האמור לעיל, הוכחה לפני עילת התביעה על פי החוק, על כל יסודותיה.

30. באשר לשאלת גובה הפיצוי, התובעת עותרת לחיוב הנתבע בתשלום פיצוי בסך של 300,000 ₪. כידוע, המחוקק קבע פיצוי סטטוטורי, ללא הוכחת גובה הנזק עד 50,000 ₪ ועד 100,000 ₪, אם הוכחה כוונה לפגוע.

31. במקרה שלפני מלבד הדרישה לתשלום פיצוי בגובה של 300,000 ₪, התובעת לא כימתה נזקה, לא הציגה ראיות לנזקים ממוניים בתצהירה וטענה לנזק בלתי ממוני בהסתמכה למעשה על הוראות הדין בעניין פיצוי ללא הוכחת נזק (ר' **סעיף 15 לסיכומי התובעת**). אקדים ואומר כבר עתה שבסיכומיה זנחה התובעת טענותיה לקיומה של עילת תביעה על בסיס עוולות נזיקיות אחרות אשר פורטו בכתב התביעה, מה עוד שכאמור לא הוכיחה נזקה.

32. בע"א (מחוזי יר') 5452\04 עמירם מילר נ' שמואל כהן, נקבע, כי "**להבדיל מנזקי ממון, הניתנים ברגיל לשומה ולתחשיב ברמת דיוק זו או אחרת, הפיצויים עבור נזק שאינו של ממון מבוססים על הערכה כללית ביותר, המבטאת את הגישה המשפטית הראויה להטבת נזקים מסוג זה. זו משקללת את הנתונים הקבועים הרלוונטיים לסוגיה: יחס החברה לתופעה הקלוקלת, נפיצותה והערכים המתנגשים הדורשים איזון לגביה. בנוסף לכך, יש ליתן את הדעת כמובן גם לנזקים הקונקרטיים – האישיים, לשיעור הפגיעה הישיר והעקיף בעטיו של הפרסום ולטיבו הפוגעני. כך, למשל, יש להביא בחשבון – מבלי להתיימר למצות את הדברים – גם את הגורמים הבאים: היקף הפרסום, טיבו, חומרתו, הבלטתו, נפיצותו, מטרתו (לרבות בחינת השאלה האם נעשה מתוך זדון או מחמת רשלנות ואולי אף משגגה), סגנונו, צורתו ועוד"**.

33. בעת פסיקת פיצויים בגין לשון הרע, יתחשב בית המשפט במכלול הנסיבות ובין היתר בהיקף הפגיעה, במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל שהיו מנת חלקו ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד (ע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה(5) 510).

34. ומן הכלל אל הפרט. בעת קביעת גובה הפיצוי נתתי דעתי על כך שהתובעת טענה לפגיעה בשמה הטוב ובמשלח ידה וכי גרסתה לא נסתרה משהיא כלל לא נחקרה. טענות לביצוען של עבירות פליליות, הגשת תלונות שווא שקריות וניכור הורי - משליכות באופן ישיר על דימויה של התובעת בעיני הסובבים אותה ומטילים דופי בה, בפרט לאור תפקידה הרגיש כאשת חינוך. אמנם התובעת לא טענה שפוטרה מעבודתה או שקידומה המקצועי עוכב בשל הפרסומים מושא התביעה, אולם די בכך שהיא נאלצה להצדיק ולהסביר עצמה בפני הורים, אנשי צוות והפיקוח עליה, כדי לבסס טענותיה לפגיעה שנגרמה לה;

כן שקלתי את העובדה שמדובר בפרסומים אשר בוצעו ביחס לקבוצות נמענים אשר חלקם מעיר מגוריה של התובעת, עיר XXX שבה XXXXX בלבד, כך שניתן היה לזהות ולייחס את האמירות הפוגעניות בפרסומים לתובעת ומנגד את העובדה כי למעט עדות התובעת

ואמה, לא הובאו לפני עדויות נוספות כלשהן מטעם התובעת כדי לבסס נזקיה ולא שוכנעתי כי היה בפרסומים כדי ליצור השלכות עתידיות ביחס לתובעת;

מנגד שקלתי טענות הנתבע לפני, לדבריו לא היתה לו כוונה לפגוע בתובעת ומצאתי לקבל דבריו.

הנתבע ציין קיומו של סכסוך גירושין קשה מאוד בינו לבין התובעת (ר' **בעניין זה גם סעיף 5 לסיכומי התובעת**) והנתבע גם פירט בפני את הקושי העצום בו הוא היה נתון וכאבו הגדול על הגורמים שהביאו לשיטתו להרחקתו מילדיו, כאשר את האשם בכך הוא תולה לשיטתו בתובעת, וזאת כנסיבות ורקע לפרסומים הנ"ל בצל הסכסוך המשפחתי הכולל. כן שקלתי את דברי הנתבע לפני בדיון מיום 24.5.20 לפיהם הוא התנצל על הפגיעה בתובעת וכי פנה בעניין זה לאנשים רבים, אם כי יוער בהקשר זה שלגרסת התובעת שלא נסתרה היא פנתה אליו עוד בטרם הגשת התביעה לחדול מביצוע הפרסומים, מה שלא נעשה;

נוכח כל האמור לעיל, אני סבורה שנכון להעמיד את גובה הפיצוי על סך של 18,000 ש"ח.

35. אשר על כן, התביעה מתקבלת בחלקה ואני מורה לנתבע לשלם לתובעת סך של 18,000 ש"ח בתוספת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך של 2,000 ₪. סכום זה ישולם לתובעת בתוך 30 ימים שאם לא כן יתווסף לו ריבית והצמדה ממועד פסק הדין ועד למועד התשלום בפועל.

36. **המזכירות תמציא פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.**

ניתן היום, כ"ח חשוון תשפ"ב, 03 נובמבר 2021, בהעדר הצדדים.

ורד ריקנטי-רוסנהר, שופטת

פסק הדין ניתן לפרסום בהשמטת פרטים מזהים ושמות – ולאחר תיקוני הגהה.